

17 PLANETREGERINGEN

17.1 Olika slags regeringar

¹Planetregeringen skiljer mellan tre olika, allt högre slag av regeringar: planetregering, solsystemregering och sjusystemregering. Planetregeringen övervakar alla manifestationsprocesser inom planeten. Solsystemregeringen utgör en överinstans över solsystemets planetregeringar med dessas olika uppgifter. Sjusystemregeringen har under sig, som beteckningen anger, sju sammanhängande solsystem. Om denna regering lämnas ingen annan upplysning än att den finns till.

²Det är regeringarna, som med hjälp av kosmiska energier dirigera och ytterst äro ansvariga för alla manifestationsprocessernas exakta genomförande.

³Eftersom monaderna (uratomerna) äro de enda oförstörbara i universum och alla materieförmer dessa bilda endast äro tillfälliga och tillkomna för monadernas medvetenhetsutveckling, inses, att allt vad former heter ingalunda har den betydelse för högre riken som för människorna. Monaderna iklädas ständigt nya, mer ändamålsenliga former. Människorna frukta formens förstörande. Den fruktan är okänd, där kunskap om verkligheten förvärvats. För medvetenhetsutvecklingen behövas ständigt nya former. De gamla förbrukas snabbt.

17.2 Planetregeringen

¹Planetregeringen består av individer, som avslutat sin evolution inom solsystemet med fulländad 43-medvetenhet och i fortsättningen förvärva allt högre slag av kosmisk medvetenhet alltifrån 42-medvetenhet. "Planetregeringen" är gemensamma beteckningen på dessa kosmiska jag.

²Ikke alla 42-jag ingå i planetregeringen utan endast de som valt att delta i planetens manifestationsprocesser. Ofta få de dessförinnan göra erfarenheter såväl i vårt solsystems andra planeter som i andra solsystem. De få en grundlig utbildning, innan de anses fullt kapabla att intaga viktiga platser i regeringen. Man blir ikke utan vidare expert med högre slag av medvetenhet, även om möjlighet att studera och förstå ökas i ofantlig grad.

³Planetregeringen består uteslutande av kosmiska jag. Men 43-jag äro "adjungerade ledamöter" och ha som sådana obehindrat tillträde till regeringen. De tillfrågas alltid i ärenden rörande förändringar i planetens energitillförsel (idéttillförsel) för olika ändamål och olika departement.

⁴Kosmiska jag kunna ikke inkärna i en organism. Men de kunna själva forma tillfälliga eller permanenta aggregathöljen av atommaterial åt sig i vilken värld som helst, även i fysiska.

⁵Planetregeringens ledamöter rangeras i olika grader alltifrån 42-jag. Enklaste gradningen är givetvis det internationella, matematiska beteckningssättet. De hittills brukliga termerna ange ikke uppnådd status och förefalla meningslösa.

⁶Regeringens ledamöter utgöra tre grupper: 36-jag till 42-jag, 29-jag till 35-jag, 22- till 28-jag. Högsta gruppen består av sju individer, varav en ordförande, planethärskaren, och tre så kallade exoteriska eller "aktiva" och tre "esoteriska" ledamöter.

⁷Inga uppgifter föreligga om hur många individer som ingå i vår planets regering.

⁸I planetregeringen ingå representanter för sju olika hierarkier, svarande mot de sju parallella utvecklingsvägarna, om vilka vi veta föga mer än att de existera, fränsett de två evolutioner som gå vägen genom människoriket och devariket.

⁹I planetregeringen finnas kosmiska representanter för de tre verklighetsaspekterna, ledare för alla de manifestationsprocesser som förekomma inom planeten, som vi ännu veta mycket litet om och förmodligen skulle förstå mycket litet av, men ikke desto mindre fantisera om, som vanligt. (Vadan denna förkärlek för oundvikligen falska antaganden med felaktiga och ikke sällan fatala

slutsatser?)

¹⁰De kosmiska väsen, som ingått i planetregeringen, avstå från fortsatt medvetenhetsexpansion för att möjliggöra formandet av solsystemet och övervakningen av dess manifestationsprocesser, monadernas involvering ner till fysiska materien, ty det är först i detta tätaste av alla materielag, som monaden kan lära sig skilja på inre och yttre, medvetenhet och materia, jag och icke-jag; förutsättning för förvärv av självidentitet. Vi få alla hjälp med vår medvetenhetsutveckling, och vi få betala den skulden (allting har sitt pris) med att hjälpa andra i samma avseende. Men så livsförvärd har mänskligheten varit, att den förföljt och mördat alla dem som velat hjälpa den.

¹¹Vår planetregering kan med naturlags effekt dels koppla på, dels hindra kosmiska energier från att intränga i vår planet. Detta sker givetvis icke utan samråd med såväl solsystemregeringen som övriga planetregeringar.

¹²Vad höljena äro för människan är planeten för planethärskaren och övriga i planetregeringen. Deras materiehöljen äro – utom den atom i deras atomkedja i vilken deras monad befinner sig – även planetens världar, enär de i medvetenhetshänseende identifierat sig med hithörande världars kollektivmedvetenhet. Om planethärskaren kan man således använda gnostiska talesättet: “I honom leva vi, röra vi oss och hava vi vår varelse”; leva vi (medvetenhetsaspekten), röra oss (rörelseaspekten), hava vår varelse (materieaspekten). Hans väldiga “aura” (frambringad av monadens kosmiska vibrationer) omsluter planeten.

¹³Det var på planetregeringens initiativ de esoteriska kunskapsordnarna instiftades av planethierarkien efter katastrofen i Atlantis. Det var med planetregeringens medgivande esoteriska kunskapen på nytt fick bli exoterisk år 1875.

¹⁴Alltsedan Atlantis har mänskligheten fått sköta sig själv under tolv tusen år. Vår så kallade världshistoria (i stort sett en parodi på historia, om därmed menas exakt kunskap om det förflutna, under tre à fyra tusen år) borde ha klargjort mänsklighetens oförmåga att sköta sig själv. Ifall den icke i sin omätliga dårskap skall förinta sig själv, måste den återkalla planethierarkien. När mänskligheten väl ställt sig under hierarkiens ledning, finns utsikten att till slut även planetregeringen framträder och planethärskaren (med många namn: Den Gamle Av Dagar, Sanat Kumara, Melkisedek etc.) erkännes som vår planets verkliga härskare, vilket han de facto varit i över 18 miljoner år.

17.3 Även planetregeringens medlemmar utvecklas

¹Även individerna i planetregeringen äro väsen stadda i oavbruten utveckling mot allt högre världars och rikens allt högre slag av dimension, tidsuppfattning (manifestationsprocessernas fortgång), medvetenhet, energier. Denna deras utveckling har betydelse för allmänna evolutionen i alla planetens lägre riken. Den liksom drar dessa med sig, så att individerna på de olika utvecklingsstadierna uppnå, ehuru med bevarad distans mellan dessa, allt högre medvetenhetskapacitet. Sålunda har en nutida individ på till exempel barbarstadiet ojämförligt mycket större möjlighet till livsförståelse än en barbar för flera miljoner år sedan. Detta är en viktig faktor att beakta vid bedömningen av allmänna evolutionen. Naturligtvis förutsätter detta, att individen förvärvat verklighetskunskap och tillgodogjort sig kausalvärldens verklighetsideer. På vetenskapens och filosofiens nuvarande ståndpunkt äro dessa ideer fortfarande oförstådda, omöjliga att ens uppfatta. Det gäller för övrigt om allt “esoteriskt”, det vetande vi erhållit från planethierarkien genom lärjungar till denna.

²Det är så mycket mer av verklighetsideer som ännu icke kan meddelas människorna, emedan de allmänt sakna tre förutsättningar för att rätt uppfatta och använda dessa ideer. Första förutsättningen är att använda den erhållna kunskapen uteslutande i utvecklingens, mänsklighetens och enhetens tjänst. Andra förutsättningen är att ha godtagit hylozoiken, åtminstone som arbetshypotes. Tredje förutsättningen är att avstå från alla spekulationer, vilka icke kunna tillföra ett enda nytt faktum, endast idiotisera det lilla verkliga vetande mänskligheten hittills fått.

Oändligt mycket måste förbli esoteriskt på dessa tre grunder. När människorna lärt sig låta “detta vara detta” och icke något annat, står en enorm skatt av vetande till deras förfogande. Innan dess vore det meningslöst, endast att “kasta pärlor”, endast att öka lättrogheten hos dem som villigt mottaga fakta utan att kunna insätta dem i deras riktiga sammanhang. Ingen beklagar nödvändiga förbehållsamheten mer än planethierarkien.

17.4 Planethärskaren

¹“De gamle” (i esoteriska kunskapsordnarna invigda) kallade planetariska kollektivväsendet för “planetlogos” och solsystemets kollektivväsen för “sollogos”. Dessa beteckningar böra icke förväxlas med beteckningarna “planethärskaren” och “solhärskaren”, ty de avsedda individerna inneha ämbetet tillfälligt, tills de överlämna detta åt närmaste man, när de själva övergå till högre riken. Dessa härskare kunna fullkomligt identifiera sig med de kollektivväsen de representera, enär de ha högsta slag av medvetenhet i denna kollektivitet. Såväl planethärskaren som solhärskaren ha såsom lägsta hölje ett materiehölje av fysisk atommateria, vilket hölje alltså innehåller alla 49 slagen av atommaterier. En planethärskare måste ha aktiverat minst atomslag 36 i sin atomkedja (alltså vara ett 36-jag) och en solhärskare minst atomslag 29, i regel högre eftersom de vid sidan av sina övriga funktioner själva fortsätta med aktiveringen av högre atomslag i sin atomkedja.

²Även om ett 35-jag är fullt kompetent att såsom planethärskare övertaga skötseln av en planet, bruka de som bli planethärskare ha nått högre. De kunna, om de så vilja, stanna kvar ända tills de förvärvat 22-medvetenhet.

³Ingenting hindrar vår planethärskare att med förankring i vår planet fortsätta sin kosmiska medvetenhetsexpansion i fjärde kosmiska riket (22–28) och ännu högre riken. Vi veta icke vad det är som gjort, att vår planethärskare valt att kvarstanna i vår planet, även sedan han kunnat övertaga ledningen av ett solsystem eller en grupp av solsystem. Att spekulera häröver överlåtes åt dem som äro roade av att fantisera. Esoterikern nöjer sig med de fakta han erhåller från planethierarkien. Han inser det meningslösa med all spekulering och överlåter detta åt de förstajag som i emotionalvärlden konstruera sina universa. Illusiviteten tycks verka fascinerande på dem som gärna fantisera om allt de omöjligt kunna veta.

⁴Före år 1925 fick lärjungen vid hierarkiens erkännande av uppnått kausaljag för första gången skåda planethärskaren. Detta vederfares numera först 45-jag.

⁵Bästa beviset för att icke ens planethärskaren vill betraktas såsom gud är beteckningen på honom såsom “den där vet guds vilja”. Han får sina order från solsystemhärskaren, som i sin tur får dem från ännu högre instanser.

17.5 Det stora offret

¹När planethärskaren beslöt sig för att övertaga skötseln av vår planet, innebar detta att han avstod från fortsatt kosmisk expansion. Därför betecknas han i esoterisk historia som “det stora offret”. Han gjorde det därför att han icke kunde annat. Han måste sätta in alla sina förmågor för att hjälpa medvetenhetsutvecklingen i planeten, icke minst i de lägsta naturrikerna. Han valde att involvera i en fysisk atomform, den lägsta möjliga. Med säkerhet vet man, att hans atommedvetenhet omfattar atomvärldarna 29–49. Hur långt han hunnit inom tredje kosmiska riket 22–28, vet endast han själv.

²Det offer han bragte var intet enastående. Det är något alla måste göra som vilja högre. Utveckling nås endast genom offer (avstående från egen utveckling för att hjälpa dem i lägre världar). “Kärleken”, enhetsviljan, är tvingande. Ofrånkomliga förutsättningen för människan, detta förstajag som vill bli ett andrajag, är därför att “glömma sig själv i tjänandet”; glömma sig själv så att man blir en nolla, utan anspråk på erkännande, förväntningar, oförmögen att “vara något”, oförmögen att på något sätt bli “åtkomlig” (osårbar, hjälpande sina fiender, förmögen att

älska alla etc.). Allt detta är givetvis omöjligt på lägre stadier. Att man kan, visar att man nått högre.

³Femte och sjätte naturrikerna arbeta anonymt för mänskligheten. Icke ens augoeiderna, sin egen själ, veta människorna något om. De begära intet tack för all sin omsorg om människornas utveckling (ett begrepp först vår tid börjar fatta). Deras liv är ett offer, ett självklart offer och ett som fyller dem med lycka för att de kunna bidra till att förverkliga enheten. Lärjungarna få mycket till skänks som de icke veta något om. Att få ge, bara få ge, är högre rikens motto. Det finns några på högre människostadiet, som inse, att den är vägen, enligt lagen: den som ger han får och större kompensation för att han ger, en kompensation endast den kan förstå som ger, därför att han icke kan annat.

17.6 Gud

¹Gud (gudomen) är egentligen ett kollektiv. Eller om man så vill planethärskaressen i spetsen för planetregeringen eller med solhärskaressen i spetsen för solsystemregeringen. Härskaressen är ordförande och sammanfattar allas samfälliga mening. Diskussion pågår tills full enighet nåtts; annars väddas till högre instans, eventuellt kosmisk.

²Människornas böner till gud gå till Augoeides, som kan betraktas såsom gudomens vikarie, innan mentaljaget får kontakt med planethierarkien och blir lärjunge.

³Det egentliga gudsriket börjar med värld 42 utanför solsystemet. Att högsta riket i solsystemet sedan gammalt kallas lägsta gudsriket beror på att 43-jagen ha oförhindrad tillgång till planetregeringen och direkt mottar anvisningar från denna. Men det är oegentligt att kalla 43-jag för "gudar", även om de för människan kunna förefalla vara det. Gudar äro kosmiska väsen. Riktigast vore onekligen att kalla världarna 43 och 44 för "manifestalriket" och reservera beteckningen "gudom" för kosmiska riket utanför solsystemet. Sedan är det en annan sak, om man, som många gör, vill kalla solsystemen för "lägsta kosmiska riket". De äro uppbyggda på lägsta (kosmiska) atomslag (43–49).

17.7 "Lärjungar till planetregeringen"

¹Det talas om lärjungar till planetregeringen, alltså om förbindelse mellan förstajag (47) och kosmiska jag (över 43), eftersom alla i regeringen ha förvärvat kosmisk medvetenhet (börjande med 42). I så fall kan det endast handla om personliga förbindelser som ingåtts, innan läraren övergick från planethierarkien till planetregeringen. Buddha, som tillhör planetregeringen, har fortfarande lärjungar i planethierarkien (andra- och tredjejag) men inga i mänskligheten (förstajag). Sådana skulle i så fall vara lärjungar till Buddhas lärjungar men därför icke lärjungar till Buddha.

²Det är likväl oegentligt att kalla en människa för lärjunge till planetregeringen, därför att hans lärare övergått från planethierarkien till planetregeringen och läraren fortfarande anser den en gång antagne lärjungen såsom sin.

³Buddha, vilken såsom 42-jag ingick i planetregeringen, har två lärjungar (essentialjag), vilka så snart de politiskt omständigheterna i Indien så medgiva, äro utsedda att reformera buddhismen och förena de båda grenarna Mahayana och Hinayana.

17.8 Avatarer

¹Behövas en speciell förmåga, därför att evolutionen inom en planet tagit en oväntad vändning, som behöver balanseras, tillkallar planetregeringen en avatar från högre kosmiskt rike att under någon tid bistå ordinarie regeringen. Detsamma är fallet, om planetregeringen anser att evolutionen behöver påskyndas, när mänskligheten (som så ofta på vår planet) motarbetat utvecklingen.

²Alla avatarer tillkallas av planetregeringen för att utträtta arbeten, som ligga utanför regeringens "ordinarie" uppgifter, fullt tillräckliga för dem. Alla i högre riken göra allt de förmå. Extraarbeten måste utföras av "utomstående" specialister.

³Beteckningen "avatar" har sedermera kommit att tilldelas även individer av lägre slag, varför man kan skilja mellan kosmiska, systemiska och planetariska avatarer. De obildades missbruk av ord, vilkas betydelse de äro aningslösa om, leder väl till att även dessa beteckningar degraderas. Symptom ha icke saknats.

⁴I själva verket pågår ett ständigt utbyte av högre jag mellan planeter och solsystem. Därvid tillses emellertid att ingen förlorar på bytet utan alla vinna.

⁵Avatarer involvera sällan till lägre världar än den kausala. Intet 42-jag eller högre jag kan inkarnera i en organism. I sällsynta fall ikläda de sig hölje av fysisk atommateria, men det vanliga är att deras lägsta involveringshölje är det kausala. Deras vibrationer är för starka för lägre materielag, och att nerdimensionera dessa skulle onödigtvis minska effektiviteten, meningen med deras involvering.

⁶Meningen med de förändringar, som dessa åstadkomma och som kunna visa sig även i fysiskt skeende, ligga utanför mänsklig förståelse. Förstajagen begripa ingenting av detta.

⁷Vad som sker i högre riken är för övrigt något mänskligheten och alldeles särskilt oinvidga och esoteriskt okunniga icke kunna förstå. Beklagligtvis ha namnen på några medlemmar av planethierarkien kommit till allmänhetens kännedom. Det har stört dem i deras arbete.

17.9 Manifestationsprocesser

¹Kosmos formas för att aktualisera och aktivera potentiella medvetenheten i urmanifestationens atomer. Såväl dessa uratomer som den urmateria i vilken de uppstå äro medvetlösa.

²Hela kosmos kan betecknas såsom en gigantisk manifestationsprocess, indelad i otal mindre processer. Något stillastående finns således ej. Allting i hela kosmos är underkastat förändringens lag. Kosmiska slutmålet är samtliga uratomers (monaders) förvärv av kosmisk allvetenhet och allmakt. Det är därför otaliga kosmoi komma till, utvecklas och avvecklas när målet nåtts.

³I den stora kosmiska involveringsprocessen involveras uratomerna (monaderna) i 48 allt mer sammansatta atomslag till fysiska atomen (49). I den stora kosmiska evolutionsprocessen (innefattande otalet slag av processer) evolveras monaderna från atomslag 49 till atomslag 1, frigöras undan för undan från sina lägre atomslag.

⁴Denna beskrivning är närmast en liknelse för att åskådliggöra processen. Det är för övrigt endast genom dylika liknelser det alls är möjligt att erhålla en "vision" av kosmos och manifestationsprocesserna.

⁵Solsystemets uppgift är att utveckla medvetenheten hos monaderna, så att de sedan kunna fungera i kosmos. Detta blir möjligt för monaderna, när de blivit 42-jag.

⁶Det finns tre slag av solsystem. I det av första graden utvecklas materieaspekten, i det av andra graden medvetenhetsaspekten och i det av tredje graden viljeaspekten för involverade monader. Manifestationsprocesserna inom solsystemet försiggå i planeter. Dessa processer ledas av kosmiska jag. Systemet i dess helhet ledes av en solsystemregering, planeterna av planetregeringar.

⁷Alla i högre riken äro medarbetare i någon av de otaliga processerna, envar efter sin begränsade förmåga.

⁸I absolut mening är det endast högsta kosmiska jag, som kunna till fullo utnyttja materiens möjligheter, därför att de kunna handskas med de uratomer som ingå i atomslagen.

⁹Ofullkomligheten i naturen" beror på svårigheten även för kosmiska väsen att "komma till rätta" med materiesammansättningen i fysiska världen (etervärlden inräknad). En sak är att involvera högre atomslag till lägre; en helt annan är att få de involverade monaderna, som i

involutionsprocesserna förvärvat repellerande grundtendens, att anpassa sig efter materiens sammansättningens ofrånkomliga konstantrelationer. På vissa planeter går medvetenhetsutvecklingen friktionsfritt. På vår har den nått största möjliga motstånd.

¹⁰Medvetenhetsutvecklingen är en oavbruten process mot allt rikare erfarenhet i allt fler hänseenden med allt större möjligheter för jaget att tillgodogöra sig högre jags insikter.

17.10 Kosmiska riken

¹Kosmos indelas i sju allt högre kosmiska riken (43–49, 36–42, 29–35, 22–28, 15–21, 8–14, 1–7). Solsystemen med deras sju atomvärldar (43–49) utgöra lägsta kosmiska riket. För att förebygga den vanliga förvirringen ifråga om alla esoteriska begrepp torde det dock vara skäl att begränsa beteckningen “kosmiska riken” till de sex högre och behålla termen solsystem för lägsta riket. Nedanstående tabell ger en översikt.

² Kosmiska världar Atomslag	Kosmiska riken	Den för alla gemensamma kosmiska totalmedvetenheten i procent
1–7	6:e	100 (i värld 1)
8–14	5:e	85 (i värld 8)
15–21	4:e	70 (i värld 15)
22–28	3:e	56 (i värld 22)
29–35	2:a	42 (i värld 29)
36–42	1:a	28 (i värld 36)
43–49	(solsystemet)	14 (i värld 43)

³Om individerna i de tre högsta kosmiska rikena (1–7, 8–14, 15–21) får ingenting sägas. Det vore en god regel ifråga om alla slag av kosmisk medvetenhet, eftersom den ohämmade mänskliga fantasien endast kan fördärva allting.

17.11 Kosmiska totalmedvetenheten

¹Varje atomslag har sitt kollektiva atomminne, varför det finns 49 slag av atomminnen i kosmos. De ingår i kosmiska totalmedvetenheten.

²Den kosmiska totalmedvetenheten är en enhet av de 49 atomslagens involutionsmedvetenhet och passiv till sin natur. Den kan aktiveras (kollektivt eller individuellt) av individerna i högsta kosmiska riket. Deras uppgift är att övervaka de kosmiska manifestationsprocesserna, allt mer differentierade i lägre riken, beroende på den ökade uratomtätheten i varje lägre atomslag och de därmed allt större svårigheterna i kontinuerligt minskade antalet dimensioner.

³I alla materiella sammansättningar är det dock alltid uratomernas medvetenhet det är fråga om. Den utgör grunden för all medvetenhet. De olika slagen av icke självaktiverad medvetenhet i atomslagen äro kollektiva och icke passiva.

17.12 Kosmisk medvetenhet

¹Vanliga pratet om “kosmisk medvetenhet” visar, att man (som vanligt) icke vet vad man talar om. De som tro sig äga kosmisk medvetenhet äro klärvoajanter med emotional objektiv medvetenhet. Dessa kunna tro sig vara vad som helst, även gud själv. Kända dylika vilseledda äro Swedenborg, Ramakrishna, Steiner, Martinus. Indiska rajayogier höra även till dessa. Ingen av dessa ha möjlighet att ens bli kausaljag.

²Kosmisk medvetenhet består av 42 allt högre slag och börjar med atomslaget 42 utanför

solsystemets världar 43–49. Kosmisk medvetenhet kan alltså icke förvärfvas inom solsystemets sju atomvärldar.

³För att kunna förvärva kosmisk medvetenhet måste man först ha förvärvat självmedvetenhet i de sju lägsta atomslagen (43–49). Essentialjag (46-jag) kunna förvärva atommedvetenhet i de tre lägsta atomslagen (47–49), 45-jag i 46–49, 44-jag i 44–49 och 43-jag i 43–49. Närmast högre atomslag är 42 och därmed begynner kosmiska medvetenheten.

⁴Kosmisk medvetenhet i atomslag 42 kan förvärfvas av individer i sjätte naturriket, 43-jag, högsta jag inom solsystemet. Enda möjligheten för 43-jag att lyckas därmed är att träda i förbindelse med planetregeringen och mottagas som auskultanter däri.

17.13 Allvetenhet

¹“Allvetenhet” är ett begrepp som esoterikern får utreda, varom de fåkunniga ha otaliga slag av föreställningar och varom de lärde kunna tvista hur mycket som helst. Man kan ta begreppet absolut och relativt. Man kan avse ett kunskapsområde hur stort eller litet som helst. Esoterikern menar vanligtvis allvetenhet om det förflutna och utforskade inom viss atomvärld eller exaktare, möjlighet till “intuitiv” (ögonblicklig och total) uppfattning av något efterfrågat.

²Först i högsta kosmiska världen erhålles absolut allvetenhet om även fysisk materia, eftersom den är sammansatt av 49 atomslag och ter sig olika i de 49 världarnas olika verklighetsuppfattning.

³Hela verkligheten med alla dess atomvärldars uratomsammansättningar förefaller så oerhört komplicerad, att det först är i högsta kosmiska riket, som kunskapen om kosmiska verkligheten är ofelbar. Med varje högre rike kommer man ett steg närmare, blir kunskapen allt riktigare. Detta tycks framgå av själva begreppet utveckling, strävan mot slutmålet och absoluta kunskapen, allvetenheten och allmakten. Det är en tanke, som gör människan ödmjuk inför uppgiften.

⁴När icke ens planethierarkien kan sägas vara i absolut mening allvetande, inser man hur grotesk all denna mänskliga vishetens snusföruftighet är, som svamlar om guds vilja och avsikter och mycket annat som ingen människa kan veta något som helst om.

⁵Det finns många uttalanden, som tillagts Christos och han icke kan ha gjort, därför att han icke kunnat veta det som avsetts. Vad planethierarkien får veta är vad som rör innevarande eon och alldeles särskilt planerna för innevarande zodiakepok. Det har emellertid visat sig, att även de planerna fått omarbetas beroende på oförutsebara mänskighetens ändrade livssyn och inställning. Frihetslagen omöjliggör absolut förutseende.

17.14 Kosmiska energier

¹Alla kosmiska energier som påverka solsystemet komma direkt från eller indirekt genom de tolv zodiakkonstellationerna. De tillhöra alltid något av de sju departementen.

²Alla kosmiska, systemiska eller planetariska energier äro cykliska. Periodicitetens lag är en universell lag.

³För att göra sig gällande måste de kosmiska vibrationerna nerdimensioneras till lägre världars dimensioner. Sålunda måste atomslag 42 av dimension 8 nerdimensioneras till dimension 7 för att verka i atomslag 43. Dessa energier från kosmos nå solsystemets världar och planeterna via solen.

⁴De planetens världar (“höljen”), som utgöra planeten, absorbera “sina” materielag.

⁵Vår planets sju departementsenergier verka olika i de olika världarna och enligt samråd med solsystemregeringen.

⁶I stort sett gäller att första departementets energier alltid äro verksamma inom högsta världen (43) och i olika perioder i de lägre världarna, kortare ju lägre värld.

⁷Andra departementets energier verka alltid inom de två högsta världarna (43 och 44) och tredje departementets inom de tre högsta (43–45).

⁸Verksamma inom vår planets fysiska värld äro för närvarande departementen 2, 3, 5, 6, 7.

⁹Femte departementets energier kopplades in år 1775, och det är dessa mentalenergierna som möjliggjort de stora vetenskapliga upptäckterna och tekniska uppfinningarna. Eftersom mänskligheten visat sig icke vilja använda dessa energier på rätt sätt utan missbruka dem till livets förfång och egen fördel i stället för att låta dem komma alla till del, avkopplades de år 1950. Det dröjer c:a 50 år innan dessa mentalvibrationer mist sin verkningskraft, varefter mänskligheten får nöja sig med de upptäckter och uppfinningar som planethierarkiens lärjungar få tillåtelse utlämna.

¹⁰Sjätte departementets energier (sammanfallande med Fiskarnas zodiakalperiod) bli allt svagare och komma att ha upphört verka i de mänskliga världarna inom ett par hundra år.

¹¹Sjunde departementets energier ha nått ner till fysiska världen och komma, om intet oförutsett händer, att vara verksamma de närmaste 2500 åren.

¹²Första departementets energier ha börjat intränga i mentalvärlden, bli märkbara i emotionalvärlden om c:a 100 år och i full verksamhet i fysiska världen om c:a 2000 år.

¹³Fjärde departementets energier nå fysiska världen omkring år 2025. I samband därmed komma de klaner, som tillhört detta departement, att få påbörja sin nya serie inkarnationer. (Monaderna inkarnera icke efter att deras kausalhöljes departement upphört med sina energier i kausalvärlden och lägre världar.)

¹⁴Femte departementets energier befrämja vetenskapen, sjätte departementets ideologierna och sjunde nya slags civilisationer.

¹⁵Historien, den verkliga historien, är vetenskapen om medvetenhetsutvecklingen under de olika zodiakalperioderna och under påverkan av de olika departementsenergierna.

17.15 Kosmiska organisationen

¹Alltför få fakta föreligga för att vi ska kunna få en klar uppfattning av den kosmiska organisationen. Vi veta, att alla rikerna från och med det femte medverkar i manifestationsprocesserna (inbegreppet av otalet involverings-, involutions-, evolutions- och expansionsprocesser). Det finns en mångfald indelningar efter de tre verklighetsaspekterna: materiaspekten, medvetenhetsaspekten och rörelseaspekten i de olika naturrikerna, de sju departementen och de sju parallellrevolutionerna. Gemensamt för dem alla är en genomgående lagenlighet, som utesluter godtycke men som givetvis lämnar erforderligt utrymme för nödvändiga experiment, varvid ansvaret för dessas lyckliga utgång åvilar initiativtagarna. Dessa måste tillse att experimentet lyckligen förs i hamn utan att vålla någon oförskyllt lidande. Experimenten äro alltså omsorgsfullt planlagda från början till avsett slut. Allt vad lidande heter är antingen självförvållat eller självpåtaget. Ingen kan mot sin vilja (och viljeyttringarnas lagenliga konsekvenser) åsamkas lidande.

²Den del av kosmiska organisationen, som sysslar med monadernas insats i manifestationsprocesserna, följer monadens väg genom alla naturrikerna. De orsaker till verkningar monaden ger upphov till sträcka sig långt in i kommande livsformer med skönjbara konturer som utfyllas allt mera. Det är icke enbart monadens egna medvetenhetsyttringar, som bestämma, utan även den effekt som blir följden av dess insats i samspelet med andra monader.

³Högt utvecklade individer kunna se icke endast sina förflutna livsformer utan även sina kommande, ehuru dessa ej ännu äro i detalj utformade, som de bli när de levas. Dessa företeelser ha av okunniga uttytts såsom predestination, vilket är misstag. Vi forma själva vårt framtida öde men på sätt som endast de förstå som i högre rikerna kunna följa orsakssammanhangen i deras vidunderliga förgreningar. Vår tids s.k. datamaskiner kunna ge oss en svag föreställning om för oss ofattbara beräkningsmöjligheter.

⁴Det förflutnas orsaker sträcka sig in i framtiden och möjliggöra med viss grad av sannolikhet beräkningar, i vissa fall förbluffande exakta. I högre rikerna forma vi oss själva till den kugge som behövs i maskineriet i kosmiska manifestationsprocesserna och som måste kunna förutses av

processövervakarna enligt utvecklingslag och ödeslag.

17.16 Kosmiska kollektiv

¹Medlemmarna i högre riken äro inga isolerade individer utan utgöra kollektiv med gemensamhetsmedvetenhet; kollektiv som efterhand få allt större omfattning med varje högre rike de uppgå i. Enhetsmedvetenheten gör att kollektiven kunna betraktas såsom "väsen". I esoteriska litteraturen ha dessa väsen fått en mängd benämningar.

²Varje uratom har sin potentiella egenart, som kan få sin betydelse ifråga om tendens till positivitet eller negativitet. Däråt är ingenting att göra. Vad en högsta kosmiska kollektivitet (världarna 1–7) kan göra är, att med förvärvad kunskap om allt i sin gamla kosmos söka forma en ny, om möjligt ännu bättre kosmos, göra det bästa möjliga av de uratomer, som införas från kaos till en växande kosmos.

³Förr eller senare dragas de i urmaterien framkallade uratomerna in i någon kosmos. Att genomgå en kosmos är enda sättet för uratomerna att kunna få upplösas och sammansmälta med homogena urmaterien.

17.17 Kosmiska individer

¹Det är misstag att som yogafilosoferna (Vivekananda och andra) tro, att individer, som nått högsta värld, förr eller senare åter måste inkarnera. Ingen som ingått i kosmos (värld 42) kan detta, ty ingen organism uthärdar ett 42-jags vibrationer. Återvända de till fysiska världen, är det såsom fysiska atomväsen (49:1) och detta är fullt tillräckligt för att tjäna. Det finns fler uppgifter i kosmos än att forma solsystem och leda den utvecklingen.

²Av de antydningar, som lämnats angående individerna i kosmiska riken, vill det förefalla som om dessa, vid sidan av sina normala funktioner, kunde roa sig med att uttänka nya experiment för evolutionen i de solsystem de en gång få tillfälle att forma. Individens egenart är oförlorbar och gör sig alltid gällande på något sätt inom ramen för Lagens möjligheter, framför allt enhetslagens. Evolutionen är en kosmisk process, och även i högsta rikena tyckas finnas obegränsade möjligheter att göra nya erfarenheter. Måhända kunna även manifestationsprocesserna i framtidens solsystem bli alltmer ändamålsenliga. Ett veta vi med säkerhet, att åtminstone beträffande planethierarkien dess nya medlemmar, som tillträda allteftersom 43-jagen förvärva kosmisk medvetenhet och övergå till kosmiska riken, både veta och kunna mer än de förutvarande, när dessa först tillträdde.

17.18 Kosmiska expansionen

¹Monadens-uratomer har såsom 43-jag avslutat sin medvetenhetsexpansion inom solsystemets världar. Därefter vidtar den kosmiska expansionen.

²När monaden lämnar tredjetriaden i värld 43:4, fortsätter den sin utveckling i sin 43-atom (innehållande 42 allt högre atomer). Denna 43-atom blir den atomstege av allt högre atomslag uppför vilken monaden får klättra genom de 42 allt högre atomvärldarna. Den övergår i tur och ordning från 43-atomer till 42-atomer (varigenom den blir ett 42-jag, lägsta kosmiska jag) och från 42 till 41, därifrån till 40-atomer etc. Under evolveringen genom atomerna 42–36, 35–29, 28–22 etc. är monaden delägare i dessa kosmiska rikens kollektivmedvetenhet. När den nått näst högsta atomslaget (2-atomer i sin atomkedja), avslutar den sin medvetenhetsexpansion genom att bli vad den hela tiden varit, en uratom. I värld 1 är monaden fri från involveringen i materien och finner sig själv såsom urjaget med förvärvad totalkosmisk allvetenhet och allmakt.

³Att 43-jag i många fall lämna vår planet för att fortsätta sin medvetenhetsexpansion i kosmos, medför ingalunda någon "förlust". Deras funktioner utfyllas nämligen av individer från andra planeter eller solsystem, vilka valt att göra de erfarenheter vår planet erbjuder och utveckla de

speciella egenskaper som dessa erfarenheter möjliggöra. Det sker ett ständigt utbyte av individer inom såväl planetregeringen som planethierarkien. Varje planet och varje solsystem är något unikt, vilket utnyttjas i och för allsidig utveckling. Vilka som ska lämna planeten och vilka som ska fylla vakanserna överväges noga av planetregeringen. Vinsten av utbytet är påtaglig, eftersom nykomna tillföra planeten individer med nya värdefulla förmågor, med andra slags erfarenheter i och för större allsidighet. Alla vinna därpå. Samtidigt som individen blir allt skickligare i sin specialitet svarande mot hans ursprungliga egenart, blir han också allt mer mångsidig. De, som slutligen nå högsta kosmiska riket, ha gjort erfarenheter i alla solsystem och riken, ha tillgodogjort sig den allvetenhet kosmos kan erbjuda. För individen har det varit ett rikt och spännande äventyr med oändliga tillfällen att tjäna och oändliga krafter därtill.

⁴Även i kosmiska riken sker medvetenhetsexpansionen gradvis med förvärv av allt högre slag av atommedvetenhet. Det blir allt svårare att förvärva förmåga av ny dimension med vad det innebär av total omläggning av sättet att uppfatta de tre aspekterna och handha dynamis i nya relationssätt. Utan hjälp av andra högre monader (atomväsen) skulle icke heller de kunna uppnå högre "grad" inom rimligt antal eoner. Lagen för självförverkligande är en universell livslag. Allt individen kan göra måste han göra själv för att nå högre slag av medvetenhet. Metoden, hur det skall göras, kan han få till skänks, men göra det måste han själv, och alltid tillkommer den individuella anpassningen av metoden.

⁵Denna beskrivning avser de normala förhållandena i vårt solsystem. I normalfallet lämna också de flesta 43-jag, vilka genom planetregeringens förmedling blivit 42-jag, vårt solsystem för medvetenhetsexpansion i något solsystem av tredje graden (vårt är av andra graden). Men i mänskighetens nuvarande nödläge (i stånd att förinta sig själv) stanna vår planets fulländade 43-jag i planetregeringen. I varje fall fordras tillstånd av planethärskaren för att övergå till kosmos. Han avgör vilka som behövas under olika förhållanden.

17.19 Symboler

¹Planetregeringen är symboliskt sett "det stora kosmiska offret" eller "anden korsfäst i materien". Att symbolen med korset och korsfästelsen på inkarnationshjulets fyra ekrar kommit att förknippas med just 43-jaget Christos–Maitreya, chefen för planethierarkiens andra departement, har snedvridit symbolens betydelse. Alla äro vi korsfästa. Men det är ett offer, när de, som icke längre behöva inkarnera för sin medvetenhetsutveckling, göra det för att hjälpa människorna.

²Planetregeringen kallas även "det centrum där guds vilja är känd". Därmed antydes dels existensen av högre riken, dels kunskap om manifestationsprocesserna, dels solsystemregeringens med planetregeringarna samfälliga planer för närmaste framtiden. Av dessa upplysningar torde framgå, att teologernas prat om att "veta guds vilja" som vanligt är en orimlighet. De veta ingenting om utkastet för ett solsystems tillkomst och planerade manifestationsprocesserna i och för involvering och involution av omedvetna monaderna för potentiella monadmedvetenheten. Dessa processer ha till ändamål att potentiella monadmedvetenheten aktualiseras i involveringen, aktiveras i involutionen och blir självaktiv i evolutionen, processer som i allt taga hundratals eoner (om 4320 miljoner år) i anspråk.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Planetregeringen* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Människans väg*, utgiven 1998.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1998.